

Niepokałane Serce Maryi, Giovanni Pietro Pinamonti

Dzieło zostało opracowane przez włoskiego jezuitę, ojca Giovanniego Pietro Pinamontiego, pod koniec XVII wieku i od tego czasu było ulubioną książką do nabożeństwa zwłaszcza tych osób, które chciały, aby fundamentem ich religijności była – jak to określił św. Paweł – rozumna służba.

Znany ze swojej głębokiej pokory, pobożności i miłości do Maryi o. Pinamonti, zawarł w swoim dziele treści mogące posłużyć do kształtowania takiej właśnie wewnętrznej postawy. Dogłębne zrozumienie omawianych przymiotów Najświętszej Maryi Panny i zdolność autora do jasnego wyrażania się stanowią nieocenioną pomoc dla każdego czytelnika w jego dążeniu do poznawania Matki Bożej, praktykowania rozumnego do Niej nabożeństwa, a także umacniania czułego do Niej przywiązania.

Fragment Przedmowy tłumacza z j. włoskiego na j. angielski [Ralph S. Dewey SJ]:

Na stronach niniejszej książki odtworzone zostały, wiernie i bez merytorycznych zmian, klasyczne rozważania Ojca Pinamontiego na temat wewnętrznych doskonałości Najświętszej Maryi Panny, które czynią Ją godną szacunku i miłości chrześcijan.

Oryginalne włoskie dzieło zostało opublikowane dwa wieki wcześniej i pozostało ulubioną książką do nabożeństwa dla tych wszystkich, których religijność opiera się na tym, co nakreśla św. Paweł – na rozumnej służbie.

(...)

Fragment Wprowadzenia:

Ta niewielka książeczka została opracowana po to, aby rozpalić w nabożeństwie do Najświętszej Maryi Panny wszystkich tych, którzy zechcą ją przeczytać.

Nabożeństwo to jest dwojakiemu rodzaju. Jeden ma charakter fundamentalny i trwały, i opiera się na wielkiej czci dla cnót i zasług tej wielkiej Królowej. Drugi, który nie jest aż tak zasadniczy, opiera się na zmysłach i polega na żywieniu pewnego czułego przywiązania do Niej. Powinniśmy dążyć do pozyskania obu rodzajów; pierwszego, poprzez rozważanie wszystkich rzeczy, które sprawiają, że nasza Błogosławiona Pani jest tak godna naszej najwyższej czci; drugiego, poprzez postawienie przed sobą dostępnego dla zmysłów przedmiotu nabożeństwa, a mianowicie Niepokalanego Serca tej Błogosławionej Panny.

Co rozumiemy tutaj przez „Serce”?

W Piśmie Świętym serce jest często utożsamiane z wolą, a niekiedy z całym wnętrzem duszy; jest także pojęciem stosowanym dla określenia moralności; stąd często będziemy używać go dla określenia woli i wewnętrznego usposobienia Najświętszej Maryi Panny.

Jednak w praktykowaniu najbardziej duchowego nabożeństwa, aby móc wzbudzić w sobie większą gorliwość, potrzebujemy czegoś materialnego i dostępnego dla zmysłów. Dlatego też użyjemy słowa „serce” także w jego znaczeniu materialnym; mianowicie dla tego, co – tak jak i w nas samych – w Najświętszej Maryi Pannie zostało ukształtowane jako pierwsze z całego Jej niepokalanego ciała; pierwsze, które zaistniało, i ostatnie, które umarło. To Serce jest godne naszej miłości i czci; jest bowiem pełne niebiańskiego żaru miłości, wobec Boga i wobec nas, ubogich stworzeń Bożych.

Naszym głównym celem będzie uzyskanie wielkiej czci dla Najświętszej Maryi Panny, a zmysłowym przedmiotem naszego

nabożeństwa będzie Jej Niepokalane Serce. Ma ono zostać przez nas wyróżnione jako najcenniejsza część Jej dziewiczego ciała; ciała, które zostało uznane za godne przyobleczenia Przedwiecznego Słowa Bożego w ludzkie ciało i krew.

Wydawnictwo: [Matris](#)